

॥ ३७ ॥ अमृतः प्रमुखे ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

इति द्रोणपर्वणि टीकायां एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥

॥ ९ ॥

॥ ९ ॥

॥ ९ ॥

॥ ९ ॥

द्रोणपर्व

७

द्रोणेनावद्धकवचो राजा दुर्योधनस्ततः ॥ यथावेकरथेनाजौ हयसंस्कारवित्प्रभो ॥ ३७ ॥ कृष्णपार्थौ महेश्वासौ व्यतिक्रम्याथ ते सुतः ॥ अग्रतः पुंडरीकाक्षं प्रती
यायनराधिप ॥ ३८ ॥ ततः सर्वेषु सैन्येषु वादित्राणि प्रहृष्टवत् ॥ प्रावाद्यंत व्यतिक्रान्ते तव पुत्रे धनं जयं ॥ ३९ ॥ सिंहनादरवाश्वासनशंखशब्दविमिश्रिताः ॥ दृष्ट्वा
दुर्योधनं तत्र कृष्णयोः प्रमुखे स्थितं ॥ ४० ॥ ये च ते सिंधुराजस्य गोप्तारः पावकोपमाः ॥ ते प्राहृष्ट्यंत समरे दृष्ट्वा पुत्रं तव प्रभो ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वा दुर्योधनं कृष्णो व्यतिक्रान्
तं सहानुगं ॥ अब्रवीदर्जुनं राजन् प्राप्तकालमिदं वचः ॥ ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि दुर्योधनागमे एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १०१ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ ९ ॥ वासुदेव उवाच ॥ दुर्योधनमतिक्रान्तमेतं पश्य धनं जय ॥ अत्यद्भुतमिमं मन्येनास्यस्य सदृशोरथः ॥ १ ॥ दूरपाती महेश्वा
सः कृतास्त्रो युद्धदुर्मदः ॥ दृढास्त्रश्चित्रयोधी च धार्तराष्ट्रो महाबलः ॥ २ ॥ अत्यंतसुखसंवृद्धो मानितश्च महारथः ॥ कृती च सततं पार्थ नित्यं द्वेष्टि च बांधवान् ॥ ३ ॥
तेन युद्धमहं मन्ये प्राप्तकालं तवानघ ॥ अत्र वो द्यूतमायत्तं विजयायेतराय वा ॥ ४ ॥ अत्र क्रोधविषं पार्थ विमुंच चिरसंभृतं ॥ एष मूलमनर्थानां पांडवानां महारथः
॥ ५ ॥ सोऽयं प्राप्तस्तवाक्षेपं पश्य साफल्यमात्मनः ॥ कथं हिराजाराज्यार्थी त्वया गच्छेत् संयुगं ॥ ६ ॥ दिष्ट्या त्विदानीं संप्राप्त एष ते बाणगोचरं ॥ यथायं जीवितं ज
त्यात्तथा कुरु धनं जय ॥ ७ ॥ ऐश्वर्यमदसं मूढो नैष दुःखमुपेयिवान् ॥ न च ते संयुगे वीर्यं जानाति पुरुषर्षभ ॥ ८ ॥ त्वां हिलोकास्त्रयः पार्थ ससुरासुरमानुषाः ॥ नो
त्सहं तेरणे जेतुं किमु तैकः सुयोधनः ॥ ९ ॥ स दिष्ट्या समनु प्राप्तस्तव पार्थ रथांतिकं ॥ जल्येन त्वं महाबाहो यथा वृत्रं पुरंदरः ॥ १० ॥ एष त्वनर्थे सततं पराक्रान्तस्तवान
घ ॥ निरुत्या धर्मराजं च द्यूते वंचितवानयं ॥ ११ ॥ बहूनि सुनृशं सानि कृतान्ये तेन मानद ॥ युष्मासु पापमतिना अपापेष्वेव नित्यदा ॥ १२ ॥ तमनार्यं सदा क्रुद्धं
पुरुषं कामरूपिणं ॥ आर्या युद्धे मतिं कृत्वा जहि पार्था विचारयन् ॥ १३ ॥ निरुत्याराज्यहरणं वनवासं च पांडव ॥ परिक्षेपं च कृष्णाया हृदि कृत्वा पराक्रमं ॥ १४ ॥
दिष्ट्यैष तव बाणानां गोचरे परिवर्त्तते ॥ प्रतिघाताय कार्यस्य दिष्ट्या च यतते ग्रतः ॥ १५ ॥ दिष्ट्या जानाति संग्रामे योद्धव्यं हित्व यासह ॥ दिष्ट्या च सफलाः पार्थ सर्वे
कामास्त्य कामिताः ॥ १६ ॥ तस्माज्जहिरणे पार्थ धार्तराष्ट्रं कुलाधमं ॥ यथेद्रेण हतः पूर्वजं भो देवा सुरेभ्यः ॥ १७ ॥

दुर्योधनमिति नास्तीत्यर्जुनोत्तेजनं ॥ ११ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ आक्षेपं शरगोचरं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ कार्यस्य जयद्रथवधरूपस्य ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥